

מסורת הש"ס

(א) [לעיל ק. וישינ]
(ב) [סוכה לו. וישינ]
(ג) [פי' הדד של בהמה
עורק]. (ד) פסחים עד:
כרמית כב. (ה) [נדה דנ.]:
(ו) [ועיקרון מו. מ.]: [וסנת
חוס' ע"ז תמלא לעיל ז.
ד"ה אמר נדה וכן בחוס'
פסחים ז. ד"ה אמר].
(ז) [וע"פ חוס' כ"ה נד.
ד"ה מכלל חוס' נדה ג.
ד"ה שאף].

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מכלל וכו'
מתירין אותו בשניעור
בסוף ומשום: (ב) ד"ה
וממאי וכו' אלא שבסוף
חזרה ופלטה:

מוסף רצ"י

ותו לא מידד. אין לרין
אמר דבר זה (סוכה דף
אין להשיב על כך יבמות
דף וקדושין כא' חו ליכא
למקשרי מדי (נדרובין קכג)
אין להקשות על דבר זה
(גיט כג טז) ליכא למשרי
מדי (סנהדרין סג) אין
להקיש דבר זה ושם סו'.

דבינו גרשום

ככלל דר' יהודה סבר אפי' כדלמור
שנער מחתלה ב' דלמור
נאמר ב' נתיאן רבי' ר'
יהודה בהא סמלל דר'
יהודה ממתינ' שני ואפי'
שני עירי מכלל דרענן כדמי
(א) אפי' נער כסוף דכדמי
ואפי' כספ' כדמי וכלל
נער מחתלה דבעל ואפי'
כספה כסוף וכלל ואפי'
נחתלה מותר גינ' וכלסוף
כספה ממנו איתיהן קסדמי
אפי' לטרוטו מותר:
רבי' יהודה לעצמי' כדמי
כסוף וכלל. כסוף
נער מחתלה עצמה נעשית
נבלה ואיתיהן כלל דהחתיכה
כסוף וכלל אפי' צריך ליתן
טעם כלל דהחתיכה וכלל
אלא באותה חתיכה וכלל
אזרחת חתיכה אזרחת
ורבנן לעצמי' חתיכה
כלל כסוף וכלל לפי'
אפי' איהא כסוף נער חתיקה
טעם בחתיכות כסוף, האי
רענן דרבה כסוף וכלל
אפי' יהודה כסוף וכלל
אפי' לטרוטו מותר:

כל הבשר פרק שמיני חולין

כו'. נמי אסירי דמדקאמר
לה אכל איני רואה את מה
בשניער אסר מדלא קחני
ער: הא לא בלעה. חתיכה

ממכלל דר' יהודה סבר כי ניער מתחלה ועד סוף וכסה מתחלה ועד סוף אסור אמאי הוה לא כלע כלל אימא לא ניער יפה יפה ולא כסה יפה יפה אמר מר ודברי חכמים שניענער וכסה מאי ניער ומאי כסה אילימא ניער בסוף ולא ניער בתחלה וכסה בסוף ולא כסה בתחלה האמרת נראין דברי ר' יהודה בהא אלא ניער מתחלה ועד סוף וכסה מתחלה ועד סוף מכלל דרבנן סברי ניער בסוף ולא ניער בתחלה כסה בסוף ולא כסה בתחלה מותר אלמא קסברי אפשר לסוחטו מותר א"ל רב אחא מדפתי לרבינא בממאי דבאפשר לסוחטו פליגי דלמא אפשר לסוחטו דברי הכל אסור והבא במין במין קא מיפלגי ורבי יהודה למעמיה ⁶ דאמר מין בלמניא לא בטיל ורבנן למעמיהו דאמרי מין בבמינו בטיל האי מאי אי אמרת בשלמא דרבנן במין במינו הכא חרבי יהודה סבירי להו ובאפשר לסוחטו פליגי היינו דקאמר רבי נראין דברי רבי יהודה בהא ודברי חכמים כהא אלא אי אמרת אפשר לסוחטו דברי הכל אסור והבא במין במינו קמיפלגי האי נראין דברי ר' יהודה ואין נראין מבני ליה ותו לא מירי: **מתני'** ⁷ הכחל קורעו ומציא את חלבו לא קרעו אינו עובר עליו ⁸ הלב קורעו ומציא את דמו לא קרעו אינו עובר עליו **גמ'** אמר

נראין דבר ר' יהודה ואין נראין מבעיא ליה. תימה לימא דכ"ע
מין כמיני לא כגיל וה"ק נראין דברי ר' יהודה לתכמים
כשלא יער בתחלה אלא בסוף שחכמים לא ותלמי קמי אלא
כשיער מתחלה ועד סוף דבי גוואל משי לעיל פסק קמא ודף
(יב.) גבי אכדו לו גדיו ותרגומו

בפרק המבור את הספינה וביד ד' (ג.) גבי צור ושוכן וכמה דומקין
לומר ללא קאמר אלא היכא דלא
יפסק ליה לתימר בענין (אחר) אלא
הכל קורעו ומוציא את דמו אלא
קיעו אינו עובר עליו. פירש
קונטרס בנח' כרימות (דף כג.) מוקין
הם בלל עור דאין בדמו כית אלא
בכמה חייב כרת אם לא קרע לאחר
שולו ואי אפשר לומר ד כדהדיא
ומרינן בקומקן רבה (מנחות דף כה.)
דס עשלו אינו עובר עליו אם אכלו
הא דמוקין לא בפ' ד' עשיתו וכרימות
(דף כג.) בלל עור משום דכל עין
ותמי מניחין דאית עובר עליו אין
אין מנבל ומה שפירש בקונטרס דכשר
בלל אית נאחר שהכל חלק הוא ואית
בולע דהכי אמרינן בפסחים (דף עד):
ואני לע דשעי אומר ר"מ דאין לספק
זו לא לעשות מעשה דהדיה בעמלא
הוא בפ' לולין (פסחים דף עד):
היה בני למפשת מיניה דאמרינן
ובולעו כן פולטו מדקתי קורעו לאחר
שולו ודמי אשלי לב דשעי חל ללא
מסיק דכבולעו כן פולטו חל ללא
ומרינן דשעי ולא בלל וקורעו לאחר
שולו היט לאחר לתימו דשיין ביה
ובולעו כן פולטו שהסד נופל לחון
בלל בקדרה אסור ולא אמרינן דשעי
ולא בלל:

אינו

שאר עד שהיא בחמיה כד לנח
שאר החמיות בשלל יער בתחלה
ן אני רואה דבריו בשניער בתחלה
תחלה כדפרישית ללא נעשה איסור
נעשה איסור מתחלה ואסרת בסוף
ל כטיל ובחמיה קמייחא שרי רבנן

מים הממירין בשניער בתחלה דלא
 יין שלא ייער בתחלה אשארז אלא
 וכמים בשניער והא דרבנן נמי אפר
 אף בקמייתא משום דלא בנעל
 א בראשונה ואם בא רבי להשיענו
 י יהודה ששאר בכולן בשלא יער
 א צטיל ואין נרצין דבריו כשניער
 ורת ומתקאמר נרצין דברי חכמים
 הסמיכה נכלה: וחו לא מדי. אין
 ורבי חנינא נמי כוותיה סברי [תא].
 חזק ליתא) ועבדינן "כרבי יהודה פס
 ח בתחיתא בשר וטל בן ליתן טעם
 אלא התחיתא נכלה לרובן נאסרות
 ורב ושמואל נמי בשיטתיה קיימ
 ה ורה (שם) ואע"ג דלחילוג עליהו
 ייתמר חלל לגו חמורא כו' בתמכת
 הלכתא חזק צומטין בין במיט
 ובשלא במיט גור דר בתמן אטו מיט
 ו אסור וכולה נעשית נכלה בין במין
 ומשליטה ובין מומות דבהא אפי'
 ספרים דמתניא נמי בשלא אפיכא אמר רבי
 פלוגתיהו אפי' בשלא יער כלל א"כ
 לן צומטו מדי הילכך לא גרסינן לה:
 י אכא מיהא לאסורא דרבנן או לא:
 ג עוף שאין צדמו מית אכל בבהמה
 נסחים (דף עד:) שאני לכ דשעי: גמ'

עין משפט
נר מצוה

ב א מ"י פ"ע מהלכות
 מאכלות אסורות הל'
 יב סנה לאוין קמא טושי"ע
 י"ד ס"ז א סעף א'
כ ב מ"י פ"ו מהל'
 מ"א הלכה ו וע"י
 בנהגות ובמ"מ סנה לאוין
 קלו טושי"ע י"ד ס"ז ע"ב
 ס"א'
כב ג מ"י ע"ס הל' ו :

רבינו גרשום (המשך)

[illegible]

אז צילן אים נישט בעסער וואס
בעהאלט אים ביים בעסער וואס
ביים בעהאלט אים דעם בעסער
מחשבה מחדש אין דעם בעסער
וואס. (א נאך דעם צילן וואס
מיר אים במין בעסער וואס
בעסער לעסער.)